

□□□□ **Ariel Sharon, fost prim-ministru israelian, care se afla in coma de opt ani dupa ce a avut un accident vascular cerebral, a incetat din viata sambata, la varsta de 85 de ani, a anuntat postul de radio al armatei israeliene, citand surse din cadrul familiei.**

Ariel Sharon (Arik Scheinerman) s-a nascut la 26 februarie 1928, intr-o familie de imigranti rusi, in chibutul Kfar Malal, la nord de Tel Aviv. A luptat in razboiul de independenta din 1948-1949. In anii '50, conduce cu succes mai multe operatiuni militare de represalii impotriva trupelor egiptene care stationau in regiunea Gaza. In 1962, Ariel Sharon a absolvit facultatea de drept a Universitatii din Ierusalim. In 1963, el preia conducerea celebrei Unitati 101, insarcinata cu lupta antiterorista, conducand actiuni contra fedainilor palestinieni. Promovat rapid datorita calitatilor sale de comandant si datorita inclinatiei sale catre ofensiva, ajunge general de brigada.

Sharon conduce cu brio o divizie blindata in Razboiul de 6 zile, desfasurat in 1967, in care arabii sunt infranti, fiind obligati sa cedeze Ierusalimul de Est, Fasia Gaza si Cisiordania (teritoriile de pe malul de vest al Iordanului). In timpul razboiului de Yom Kippur, in 1973, el trece canalul de Suez in fruntea blindatelor sale si incercuieste armata egipteană.

In decembrie 1973, este unul din fondatorii partidului Likud si este ales pentru prima oara deputat in Knesset (parlamentul israelian), dar demisioneaza un an mai tarziu, pentru a deveni, in 1975, consilier pe probleme de securitate al primului ministru Yitzhak Rabin.

Este ales din nou deputat in Knesset, in 1977. Intre 1977-1981 detine portofoliul ministerului agriculturii, in guvernul condus de Menachem Begin. Intre 1984-1990, Ariel Sharon a fost ministru al comerțului si industriei. In aceasta calitate a incheiat cu SUA, in 1985, Acordul de comerț liber. La inceputul anilor '90, este numit ministru al constructiilor si locuintelor.

In 1996 devine ministru al infrastructurii nationale. In 1998, devine ministru de externe in guvernul de dreapta condus de Benjamin Netanyahu. In urma alegerii lui Ehud Barak ca prim-ministru in mai 1999, Ariel Sharon devine liderul interimar al partidului de dreapta Likud, fiind ales in septembrie 1999, presedintele acestuia. La 6 februarie 2001, candidat al dreptei israeliene, Ariel Sharon, castiga alegerile pentru functia de premier al Israelului, obtinand 62,3% din sufragiile exprimate. In 2003, castiga din nou alegerile anticipate, ramanand in functia de premier.

La 8 februarie 2005, in cursul summitului israeliano-palestinian de la Sharm el-Sheikh (Egipt), Sharon si liderul palestinian Mahmud Abbas anunta instituirea unui armistitiu. La 17 august, Israelul incepe retragerea unilaterala din Fasia Gaza, care se incheie in septembrie. La 21 noiembrie 2005, Ariel Sharon demisioneaza din fruntea blocului Likud si pune bazele unui nou partid, de centru-dreapta, numit Kadima ('Inainte', in limba ebraica).

Presedintele Moshe Katzav dizolva Knesset-ul si fixeaza alegeri anticipate pentru 28 martie 2006. Fostul premier Shimon Peres demisioneaza din Partidul Muncii (centru-stanga) pentru a se alatura Kadima. La 18 decembrie 2005, Ariel Sharon are primul accident vascular, calificat de medici usor. El paraseste spitalul la doua zile dupa internare, potrivit [Agerpres](#).

In noaptea de 4 ianuarie 2006, este din nou internat in urma unei puternice hemoragii cerebrale. Este supus la mai multe interventii chirurgicale. Ariel Sharon a fost declarat oficial in incapacitatea de a-si exercita functiile la 14 aprilie 2006, dupa 100 de zile de la internarea sa, conform legislatiei israeliene. Decizia a marcat oficial sfarsitul mandatului sau in fruntea executivului. La 28 mai, Ariel Sharon a fost transferat de la spitalul Hadassah din Ierusalim la spitalul Tel Hashomer Sheba din Tel Aviv, la o sectie specializata in tratarea starilor de coma.

** sursa - dailybusiness.ro